

vist minimumskrav til præciseringen af det strafbare. Det lever dette lovforslag slet ikke op til.

Lovforslaget gælder utrolig bredt, både offentlige og private. Det er en meget, meget vid rammelov, der lader det være op til regeringen, hvilke ministre der kan udstede bekendtgørelser, som betyder, at nogle kan blive pålagt straf, så længe bekendtgørelserne vedrører områder og mennesker, der i et eller andet omfang har noget med børn at gøre. Det vil sige, at vi slet ikke kender omfanget af, hvad og hvor mange der kriminaliseres.

Der er bl.a. hele spørgsmålet om afgrænsning af, hvad det er for nogle persongrupper, man skal indhente attester for. F.eks. er pedeller i nogle af bekendtgørelsesudkastene omfattet, i andre er de ikke. Der er hele spørgsmålet om rengøringspersonale, der ikke er omfattet af en eneste af de bekendtgørelser, selv om der i et svar fra kulturministeren, da Kulturudvalget behandlede forslaget sidst, stod, at rengøringspersonalet ville være omfattet i de kommende bekendtgørelsesudkast. Det er kun nogle frivillige foreninger, der er omfattet, mens andre ikke er.

Der er spørgsmålet om sanktioner ud over bøder, fordi der i bemærkningerne står, at man kan tage tilskuddet helt eller delvis fra foreninger og andre, og at miste et offentligt tilskud, fordi man ikke har fået indhentet en børneattest, kan være en langt mere voldsom sanktion end en mindre bøde.

På denne baggrund må mindretallet indstille lovforslaget til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Birthe Rønn Hornbech (V) og Karsten Nonbo (V)) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anerkender lovforslagets store signalværdi, men ønsker at pege på den ringe nytteværdi.

Mindretallet støtter den selvfølgelig intention om at undgå overgreb på børn. Ethvert normalt tænkende menneske må føle afsky over for pædofili.

Mindretallet finder imidlertid, at lovforslaget, der vedrører en meget stor del af den samlede befolkning, idet lovforslaget vedrører offentlige og private, fysiske såvel som juridiske personer, giver en falsk tryghed, fordi ikke alle, der har med børn at gøre, bliver checket, ligesom en blank attest ikke er garanti for, at den pågælden-

de ikke har begået overgreb på børn. Derved opnår man ikke, selv ved at indhente nok så mange børneattester, det erklærede formål.

Mindretallet finder desuden, at lovforslaget slet ikke lever op til reglerne om god lovkvalitet.

Der er tale om et lovforslag, der nærmest udelukkende består af bemyndigelsesbestemmelser. Derved er lovgivningsmagten flyttet fra Folketinget til en række ministre.

Det helt elementære krav om, at borgeren i loven skal kunne læse om sine pligter og kende sanktionerne for en overtrædelse, er ikke opfyldt. Det står slet ikke i lovtæksten klart, hvilke pligter loven omhandler, og hvilke sanktioner der kan blive tale om, hvis pligterne ikke opfyldes.

Det står ikke klart, hvem lovforslaget vedrører, ligesom det ikke er afklaret, om lovforslaget skal betragtes som en ansættelsesbetingelse. Forslaget betyder, at ikke alle, der har med børn at gøre, bliver tjekket, ligesom der ikke er nogen pligt til løbende at indhente børneattester på de ansatte f.eks. en gang om året. Tilsyneladende skal der heller ikke indhentes attester på allerede ansatte.

For dem, der specielt i det frivillige arbejde skal indhente attester, er situationen usikker.

De pålægges en pligt til at følge reglerne om opbevaring og fortrolighed, som de ikke nødvendigvis har kendskab til, ligesom f.eks. ungdomsledere kan komme i samvittighedskonflikt, da de er forhindret i at videregive oplysninger til centrale personer i organisationen.

Ungdomsledere tvinges til at agere som en slags offentlig myndighed og straffes, når de løber sur i reglerne.

På samme måde giver det retssikkerhedsmæssige problemer for dem, attesterne vedrører, idet så mange attester skal behandles af personer, der ikke er vant hertil.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.